

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΔΙΟΣ

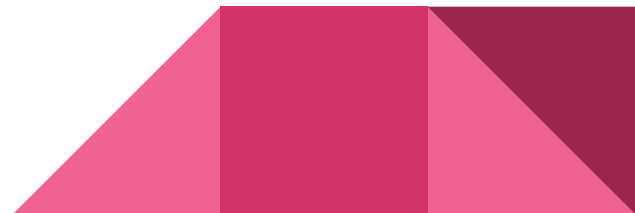
Συμμετέχοντες μαθήτριες :
Χαριτίνη Παπασπύρου
Μελάνθη Στεργίου
Γρηγορία Σπανού

Υπεύθυνη Καθηγήτρια :
Μυσιρλή Αγγελική

Ομαδική εργασία Β Γενικού Λυκείου Κόνιτσας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Εισαγωγή
- Τοποθεσία
- Λειτουργία
- Η ιστορία του
- Τα μέρη του θεάτρου
- Παραστάσεις
- Βιβλιογραφία

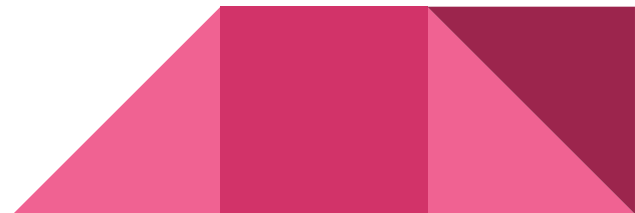

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στην αρχαία Ελλάδα θέατρο ονομάζονταν αρχικά το ακροατήριο και αργότερα η ονομασία επικράτησε για τον τόπο των παραστάσεων με το σύνολο των κτισμάτων του.

Το αρχαίο ελληνικό θέατρο γεννιέται στις αγροτικές γιορτές προς τιμήν του θεού Διόνυσου. Σε αυτές τις γιορτές ψάλλονταν διθύραμβοι, απαγγέλλονταν ποιήματα, φαλλικά τραγούδια και τραγούδια με πειράγματα, που περιείχαν στοιχεία διαλόγου και σπέρματα θεατρικής δράσης.

Το αρχαίο Ελληνικό θέατρο ως αρχιτεκτόνημα είναι μια υπαίθρια αμφιθεατρική κατασκευή ημικυκλικής κάτοψης γύρω από μια κυκλική πλατεία. Χρησίμευε για θρησκευτικές τελετουργίες, αγώνες μουσικής και ποίησης, θεατρικές παραστάσεις, συνελεύσεις του δήμου ή της βουλής της πόλης-κράτους, ακόμα και ως αγορά.

ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ

- Το αρχαίο θέατρο βρίσκεται στον αρχαιολογικό χώρο του αρχαίου Δίου, στον Δήμο Δίου του Νομού Πιερίας.
- Είναι κτισμένο στην πλαγιά χαμηλού φυσικού λόφου και έχει προσανατολισμό βορειανατολικό, τον πιο ενδεδειγμένο για τον καλό αερισμό του χώρου (όπως επεσήμανε αργότερα ο Βιτρούβιος).

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

- Το θέατρο λειτούργησε για πρώτη φορά το 1972.
- Το 1975 λειτούργησε εκ νέου με παράσταση στην οποία πρωταγωνιστούσε η Α. Συνοδινού.
- Από το 1991, που ολοκληρώθηκαν οι εργασίες συντήρησης-ανάδειξης και προσωρινής επαναλειτουργίας, έως σήμερα, λειτουργεί ανελλιπώς στο πλαίσιο των εκδηλώσεων του «Φεστιβάλ Ολύμπου».

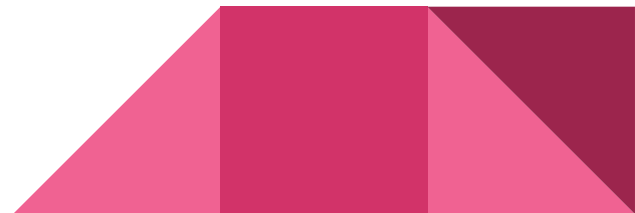

Το θέατρο του Δελφίου, όπως είναι σήμερα.

Το θέατρο του Δελφίου, όπως ήταν παλαιότερα.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ

- Πρόκειται για κατασκευή της ελληνοιστικής εποχής που χρονολογείται στην εποχή του Φιλίππου Ε'(221-179 π.Χ).
- Ανασκαφικές παρατηρήσεις οδηγούν στο συμπέρασμα, ότι το θέατρο μάλλον εγκαταλείφθηκε μετά το 168 π.Χ., λειτούργησε υποτυπωδώς μέχρι τα πρώιμα αυτοκρατορικά χρόνια και μάλλον αχρηστεύθηκε πλήρως με την ανέγερση ρωμαϊκών θεάτρων στο χώρο.

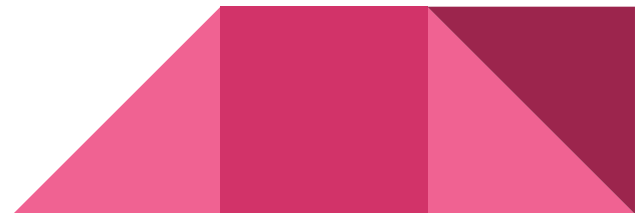

ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

1.Η σκηνή: Ορθογώνιο, μακρόστενο κτήριο, που προστέθηκε κατά τον 5ο αιώνα. π.χ. στην περιφέρεια της ορχήστρας απέναντι από το κοίλον. Στην αρχή ήταν ισόγεια και χρησιμοποιούταν μόνο ως αποδυτήρια, όπως τα σημερινά παρασκήνια.

1.1 Το προσκήνιο: Μια στοά με κίονες μπροστά από τη σκηνή. Ανάμεσα στα διαστήματα των κίωνων βρισκόνταν θυρώματα και ζωγραφικοί πίνακες (τα σκηνικά). Τα θυρώματα του προσκηνίου απέδιδαν τρεις πύλες, από τις οποίες έβγαιναν οι υποκριτές. Το προσκήνιο ήταν αρχικά πτυσσόμενο, πιθανώς ξύλινο.

1.2 Τα παρασκήνια: Τα δύο άκρα της σκηνής που προεξέχουν δίνοντάς της σχήμα Π στην κάτοψη.

2. Η ορχήστρα: Η ημικυκλική (ή κυκλική, π.χ. Επίδαυρος) πλατεία στο κέντρο του θεάτρου. Συνήθως πλακόστρωτη. Εκεί δρούσε ο χορός.

2.1 Οι πάροδοι: Οι διάδρομοι δεξιά και αριστερά από τη σκηνή που οδηγούν στην ορχήστρα. Συνήθως σκεπάζονταν με αψίδα.

2.2 Η θυμέλη: Ο βωμός του Διονύσου στο κέντρο της ορχήστρας.

2.3 Ο Εύριπος: Αγωγός απορροής των υδάτων στην περιφέρεια της ορχήστρας από το μέρος του κοίλου.

3. Το κοίλον: Όλος ο αμφιθεατρικός χώρος (με τα εδώλια, τις σκάλες και τα διαζώματα) γύρω από την ορχήστρα όπου κάθονταν οι θεατές.

3.1 Τα εδώλια: Τα καθίσματα, οι θέσεις των θεατών.

3.2.A Οι σκάλες: Κλιμακωτοί εγκάρσιοι διάδρομοι για την πρόσβαση των θεατών στις θέσεις τους.

3.2.B Οι κερκίδες: Ομάδες καθισμάτων σε σφηνοειδή τμήματα που δημιουργούνται από τον χωρισμό των ζωνών με τις σκάλες.

3.3 Τα διαζώματα: Οριζόντιοι διάδρομοι που χωρίζουν τις θέσεις των θεατών σε οριζόντιες ζώνες.

3.4 Η προεδρία: Η πρώτη σειρά των καθισμάτων όπου κάθονταν οι επίσημοι.

3.5 Οι αναλημματικοί τοίχοι: Οι τοίχοι στήριξης του εδάφους στα άκρα του κοίλου.

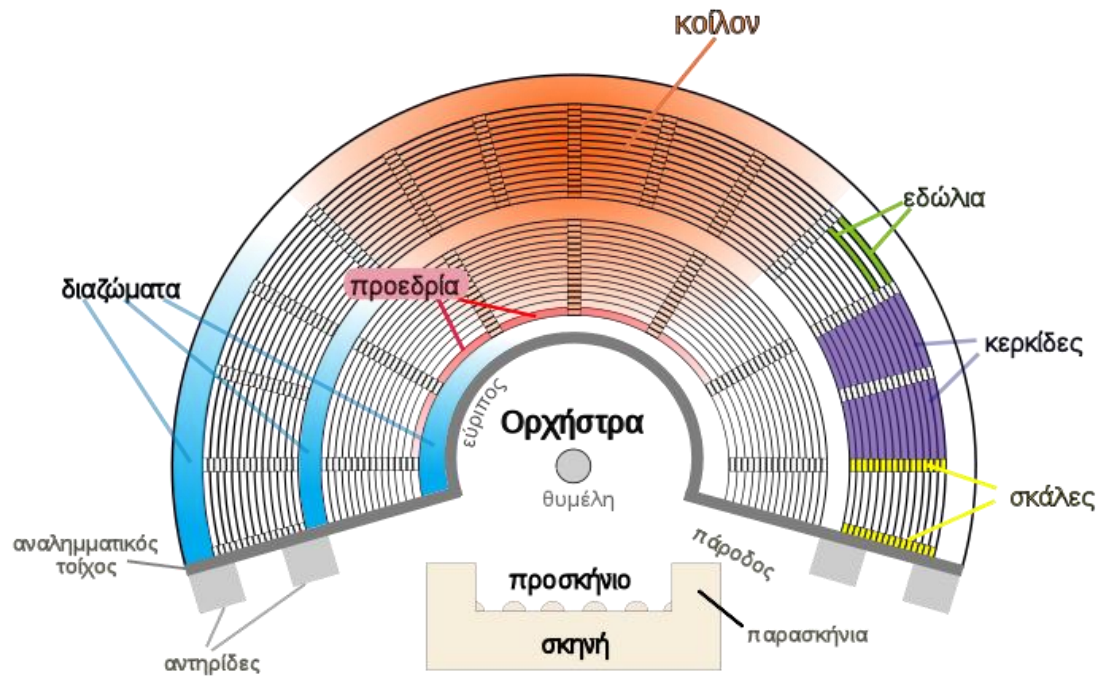
3.6 Οι αντηρίδες: Πυργοειδείς τοίχοι κάθετοι προς τους αναλημματικούς που χρησιμεύουν στην καλύτερη στήριξή τους.

ΤΑ ΣΚΗΝΙΚΑ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

- Το αρχαίο ελληνικό θέατρο χρησιμοποιεί ευρέως σκηνογραφία. Η κιονοστοιχία του προσκηνίου και θυρώματα πληρούνται με σκηνικά. Μεγάλος αριθμός κινητών σκηνικών έχει επινοηθεί, από κινούμενα με τροχούς παράλληλα στην όψη, που έρχονται απ τις δύο πλευρές, ή τη μία (Μεγαλόπολη), μέχρι την κίνηση επί τροχών ολόκληρης της σκηνής (Σπάρτη).
- Αλλά και σε πρώιμες περιόδους τα σκηνικά στη χωρίς προσκήνιο σκηνή είχαν βασική παρουσία. Τα πρώτα χρόνια της τραγωδίας το σκηνικό ήταν απλό. Ένας βωμός, ένα σπήλαιο, ένας τάφος, μία τέντα, διάφορα ιερά αντικείμενα, όριζαν αυτό. Το σατιρικό έργο τον 5ου αιώνα τακτοποιεί το θέμα με απλά αντικείμενα στο κοίλο.

ΑΡΧΑΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

“Ιφιγένεια εν ταύρης” του Ευριπίδη

“Ορέστης” του Ευριπίδη

“Ορνιθες” του Αριστοφάνη

“Θησέας και Μινώταυρος”

“Ιφιγένεια η εν Αυλίδι” του Ευριπίδη

“Ελένη” του Ευριπίδη

“Λωξάντρα” της Μαρίας Ιορδανίδου

“Οιδίπους τύραννος” του Σοφοκλή

ΟΡΝΙΘΕΣ 1999 ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ,
ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΔΙΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- <https://www.dion-olympos.gr/%ce%b1%cf%81%cf%87%ce%b1%ce%b9%ce%bf-%ce%b8%ce%b5%ce%b1%cf%84%cf%81%ce%bf-%ce%b4%ce%b9%ce%bf%cf%85/>
- http://odysseus.culture.gr/h/2/gh251.jsp?obj_id=983
- https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=4230737877001031&id=649928501748671&m_entstream_source=timeline&tn=%2As%2As-R
- http://49lyk-athin.att.sch.gr/MERH_THEATROY.htm
- <https://diazoma.gr/theaters/%CE%B5%CE%BB%CE%BB%CE%B7%CE%BD%CE%B9%CF%83%CF%84%CE%B9%CE%BA%CF%8C-%CE%B8%CE%AD%CE%B1%CF%84%CF%81%CE%BF-%CE%B1%CF%81%CF%87%CE%B1%CE%AF%CE%BF%CF%81%CE%B4%CE%AF%CE%BF%CF%85/>

ΤΕΛΟΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΑΣ !!!